

KERSTBOODSCHAP UIT BETHLEHEM, PALESTINA

Advent en Kerstbericht 2020 uit Bethlehem

In die tijd kondigde keizer Augustus een decreet af dat alle inwoners van het rijk zich moesten laten inschrijven. ²Deze eerste volkstelling vond plaats tijdens het bewind van Quirinius over Syrië. ³Iedereen ging op weg om zich te laten inschrijven, ieder naar de plaats waar hij vandaan kwam. ⁴Jozef ging van de stad Nazaret in Galilea naar Judea, naar de stad van David die Betlehem heet, aangezien hij van David afstamde, ⁵om zich te laten inschrijven samen met Maria, zijn aanstaande vrouw, die zwanger was. ⁶Terwijl ze daar waren, brak de dag van haar bevalling aan, ⁷en ze bracht een zoon ter wereld, haar eerstgeborene. Ze wikkelde hem in een doek en legde hem in een voederbak, omdat er voor hen geen plaats was in het nachtverblijf van de stad. ⁸Niet ver daarvandaan brachten herders de nacht door in het veld, ze hielden de wacht bij hun kudde. ⁹Opeens stond er een engel van de Heer bij hen en werden ze omgeven door het stralende licht van de Heer, zodat ze hevig schrokken. ¹⁰De engel zei tegen hen: 'Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: ¹¹vandaag is in de stad van David jullie redder geboren. Hij is de messias, de Heer. ¹²Dit zal voor jullie het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren kind vinden dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt.' ¹³En plotseling voegde zich bij de engel een groot hemels leger dat God prees met de woorden: ¹⁴'Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor alle mensen die hij liefheeft.' ¹⁵Toen de engelen waren teruggegaan naar de hemel, zeiden de herders tegen elkaar: 'Laten we naar Betlehem gaan om met eigen ogen te zien wat er gebeurd is en wat de Heer ons bekend heeft gemaakt.' ¹⁶Ze gingen meteen op weg, en troffen Maria aan en Jozef en het kind dat in de voederbak lag.

*...verschijnen aan allen
die leven in duisternis
en verkeren in de schaduw
van de dood,
zodat we onze voeten
kunnen zetten
op de weg van de vrede*

Lucas 1:79

Inhoudsopgave

Kerstboodschap 2020	5
<i>Zijne Gelukzaligheid Patriarch Michel Sabbah</i>	
Uit het Oosten: Leren van de wijsheid van de Wijzen	10
<i>Yousef AlKhoury, Bethlehem</i>	
Van Bethlehem aan de Wereld, met liefde tot de wereld	14
<i>ds. Moss Ntlha, Zuid-Afrika</i>	
De herders zijn nog hier	20
<i>Yusef Daher, Jeruzalem</i>	
Engelen en herders, toen en nu	23
<i>ds Eilert L. Rostrup, Noorwegen</i>	
Wanneer je je adventskaars aansteekt....	28
<i>Mira Rizeq, Palestina</i>	
Wat zou Jezus zeggen tegen hen die langdurig verdrukt worden; hoe zou hij vandaag hun hoop levend houden?	32
<i>Ds Inbaraj Jeyakumar, India</i>	
Scheurde U maar de hemel open om af te dalen!	38
<i>ds Dr. Munther Isaac, Bethlehem</i>	
Vanuit de gemarginaliseerden en in gemeenschap: het zaaien van het ongemakkelijke zaad van bevrijdende hoop	43
<i>Marcelo Leites, Uruguay</i>	
Gedachten bij Advent: "een boodschap van hoop voor onze beroofde en lijdende bevolking in dit land"	47
<i>Aartsbisschop Atallah Hanna; Archbishop of Sabastia Nablus, Palestina)</i>	
De weg vooruit	52
<i>Bisan Kassis & Rifat Kassis, Bethlehem</i>	

KERSTBOODSCHAP 2020

Door Patriarch Michel Sabbah

Christus is geboren, komt laten wij aanbidden

Christus is geboren, kom, laten wij ons verlichten door zijn licht.

Dit is het grote geheim waar we over nadenken als we de geboorte vieren van onze Heer Jezus Christus:

Het eeuwige woord van God die was sinds het begin, dat was bij God en alles is er door ontstaan en zonder dit is niets ontstaan van wat bestaat, behalve door Hem, die het licht was en het leven van de mensen. Het eeuwige woord van God werd vlees en leefde onder ons en wij zagen zijn heerlijkheid, de glorie die hij heeft van de vader als zijn enige zoon, vol van genade en waarheid. (naar Johannes 1:2 en 4:14).

Hij werd geboren in Bethlehem, nederig en arm. Hij had een plaats in de huizen van mensen. Met zijn geboorte werd een nieuwe vrede geboren op aarde en de engelen zongen in onze hemel hun nieuwe boodschap: 'Eer aan God in de hoge en vrede op aarde (Lukas 14:2).

Kerst is een nieuw licht voor de mensheid om 'onze voeten te leiden op de weg van vrede'. In de werkelijkheid kwam veel vrede binnen in de menselijkheid en vulde de harten van individuen en volken. Liefde verscheen. "Gods liefde is in ons hart uitgegoten door de Heilige Geest die ons gegeven is". (Romeinen 5:5). Iedere mens werd in staat gesteld om in zichzelf, en in zijn of haar broeder en zuster, het beeld van God te zien. Het licht van God heeft de hoofden en harten van velen gevuld.

Maar het tegendeel bleef ook waar. Tot nu toe blijven de verhoudingen tussen velen in de mensheid een verhouding van oorlog, dood en haat. Ook in dit Heilige Land, waar het licht van Christus scheen, waar de profeten profeteerden, waar God sprak en Zijn licht gaf.

Kain doodt nog steeds zijn broer Abel. Velen in ons land leven nog in de oude duisternis, die onrecht en blindheid voortbrengt en mensen verhindert het beeld van God te zien in de andere mens. Velen, die niet n staat zijn het beeld van God in de ander te zien maken de ander tot een vijand en zichzelf in moordenaars van hun broeders en zusters.

Het ware licht, dat ieder mens verlicht en naar de wereld kwam. Het Woord was in de wereld, de wereld is door hem ontstaan en toch kende de wereld hem niet. Hij kwam naar wat van hem was, maar wie van hem waren hebben hem niet ontvangen. Johannes 1:9-11

Deze verzen beschrijven onze situatie van vandaag. Hier kwam het licht voor iedere mens, het licht waardoor de wereld was, toch hebben hier duisternis en onrecht de overhand. Hier "kwam het licht tot zijn eigen mensen en zijn eigen mensen hebben hem niet aanvaard". Van meet af aan waren zowel aanvaarding als vervreemding aanwezig in ons land en laten zien hoe de mensheid blijft bestaan in een land van leven en dood, van haat en liefde, van oorlog en vrede. In ons land werd de Vrededorst geboren. De eenvoudigen en de herders kenden Hem. Zij hoorden de stem van de engelen en kwamen naar Bethlehem. Zij kwamen en geloofden in het geheim van God en gaven uiting aan hun aanbidding. Koning Herodes was er ook. Ook hij hoorde het goede nieuws, van de wijzen, maar hij zag het niet. Hij maakte zichzelf tot een moordenaar dan de onschuldigen.

Op de voorgrond patriarch Sabbah

In ons land kwam Jezus Christus "om licht te brengen aan hen die leven in duisternis en in de schaduw van dood zodat we onze voeten kunnen zetten op de weg van de vrede". Sommigen van ons hebben de weg van de vrede gevonden. Sommigen van ons geven nog steeds de voorkeur aan de weg van oorlog en onderdrukkende macht. Ons land zag het licht, maar de machtigen zagen het niet en werden ook niet geleid op de weg van vrede.

In Bethlehemvieren we, ook dit jaar, Kerstmis. We vullen onze harten, onze huizen en onze kinderen met de vreugde van Kerst. Tegelijkertijd vergeten we niet ons lijden en het lijden van

ons land. We maken het onderdeel van onze viering en ons gebed. We brengen het voor God en zeggen: Heer, ontferm U. U bent de almachtige, de schepper van alles en de heer van alles.

Net zoals Jezus tweeduizend jaar geleden werd geboren in ons land, op Gods tijd en naar Gods wil, zo zal ook vandaag Jezus op Gods tijd en naar Gods wil geboren worden, Vrede en recht zullen geboren worden. Eenvoudige mensen zullen het zien en vrede stichten. De harten van de heersers en de machtigen zien het niet. Zij beweren vrede te bouwen maar maken oorlog.

Waarom is er geen vrede terwijl iedereen vrede wil? Omdat de machtigen Gods vrede, gebaseerd op recht en gelijkheid van alle kinderen van God, niet willen. Zij baseren hun vrede op hun macht en geld geven niet om menselijke waardigheid en gelijkwaardigheid met ieders broeders en zusters. Iedereen wil vrede. Maar in de harten van de machtigen is trots, oorlog en onrecht.

Daarom hebben we geen vrede, zoals de profeet het zei: "Zij roepen Vrede! Vrede! Terwijl er geen vrede is". (Jeremia 6-14)

Jezus Christus werd geboren en bracht licht voor hen die zaten in duisternis. Hen werd mogelijk gemaakt God te zien en zij konden alle kinderen van God zien, van elke godsdienst en natie. Zij konden kinderen worden van één mensheid die geen onderscheid maakt tussen volken en in staat is elk onrecht en elke vorm van vernietiging te verwerpen.

Maar in het land van de Geboorte is nog steeds door, vernietiging en haat. Zij die kerstmis vieren, zij die in God geloven in het land van de Geboorte, moeten dood, vernietiging en haat uit hun midden verwijderen en het land maken tot een land van licht en leven.

Zij die door de hele wereld geloven in Gods geheim in kerst – echte gelovigen en oprechte leiders- moeten in staat zijn het licht te zien en handelen voor recht, vrede en gelijkwaardigheid in het land van de Geboorte. Het bereiken van vrede in ons land is onze verantwoordelijkheid en de verantwoordelijkheid van gelovigen in de hele wereld. Onze vrede is immers in het hart van elke gelovige, in de gebeden van iedere gelovige en in elke stem en elke daad van elke kerk met het oog op recht, vrede en gelijkheid in ons heilige land.

Hier in een dichtbijgelegen veld zongen de engelen het lied van vrede dat we elk jaar herhalen, Eer aan God in de hoogste en vrede op aarde voor alle mensen, voor allen die vrede zoeken, niet hen die hun broeders doden, en niet hun onderdrukkers Vrede op aarde voor alle mensen van goede wil, voor alle mensen die het licht aanvaardden en de eer van God zagen in hun land.

Ons land heeft vrede, liefde en licht nodig. In het land van de Geboorte is de verhouding tussen zijn beide volken een verhouding van dood en het moet een verhouding van leven worden, geworteld in het licht en de liefde van God. De sterken die het land bezitten en zij die onze bestemming en het lot van ons land in hun handen houden moeten het geheim van god in dit land zien. Zij moeten de werkelijke betekenis van de Geboorte kennen, voor de toekomst van de mensheid en voor ons, de bewoners van dit kleine land dat zo vol is van ontbering en onderdrukking van de armen door de machtigen.

Het land van de Geboorte is een land van licht, liefde en recht. De heersers en de volken die in dit land zullen overleven zijn zij die in staat zijn Gods beeld te zien in alle mensen, die in staat zijn het licht te zien en om bouwers van vrede, recht en gelijkheid te zijn. Dat zijn de mensen die het land beërven, vandaag en morgen.

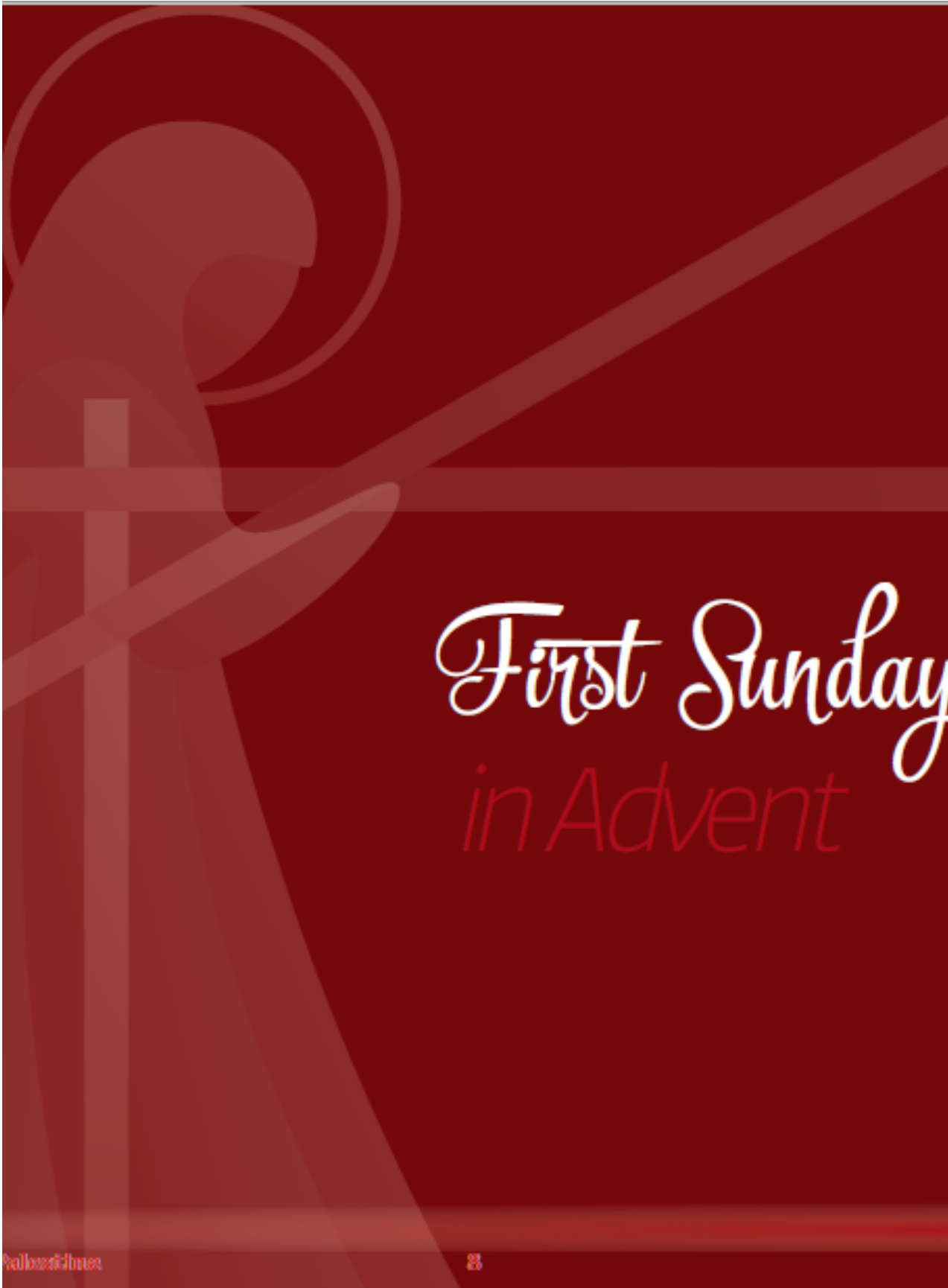
Gelukkig en Zalig Kerstfeest voor allen

Christus is geboren

Kom, laten wij hem aanbidden

+ Michel Sabbah, Emeritus Patriarch

***Z.G Patriarch Michel Sabbah** was Aartsbisschop en was Latijns (rooms-Katholieke) Patriarch van Jeruzalem van 1987 tot 2008. Patriarch Sabbah werd priester gewijd voor het Latijns patriarchaat in Juni 1955. Hij was een aantal jaren parochiepriester en werd toen naar de St. Josefsuniversiteit in Beiroet gestuurd om Arabische taal en literatuur te studeren. Kort daarna werd hij directeur van de scholen van het Latijns patriarchaat. In 1980 werd hij benoemd tot president van de Universiteit van Bethlehem. In 1987 benoemde paus Johannes Paulus II hem tot Latijns patriarch van Jeruzalem waarmee hij sinds eeuwen de eerste geboren Palestijn was in deze functie. Sinds 1999 is patriarch Sabbah de internationaal president geweest van Pax Christi als katholieke organisatie die vrede bevordert. Patriarch Sabbah trad af in 2008. Hij is op dit moment de Prior van de Orde van de Ridders van het Heilig Graf in Jeruzalem, een van de ridderordes gesticht in 1099. Patriarch Sabbah is medeauteur van het Kairos Palestina document en gelooft in pluralisme en gelijkheid om de waardigheid van de mensen te bewaren.*

Uit het oosten: leren van de wijsheid van de wijzen

Yousef AlKhouri

Toen Jezus geboren was in Betlehem in Judea, tijdens de regering van Herodes, kwamen er magiërs uit het Oosten in Jeruzalem aan.

Ze vroegen: 'Waar is de pasgeboren koning van de Joden? Wij hebben namelijk zijn ster zien opgaan en zijn gekomen om hem eer te bewijzen.'

Mattheus 2:1-2

Wie waren de wijzen uit het oosten? Wat zouden we over en van hen kunnen leren? De wijze waarop het kolonialisme de mensen in het oosten heeft uitgebeeld of liever verkeerd heeft voorgesteld heeft ons eeuwenlang op een verkeerd spoor gezet. Edward Sis heeft in zijn meesterwerk *Oriëntalisme* (1978) de manieren geanalyseerd waarop de westerse orientalist de mensen uit het oosten geromantiseerd hebben. De orientalist -sommigen waren christelijke missionarissen- zagen de mensen uit het oosten als barbaars, ongeletterd en onbeschaafd. Terwijl vele landen de emancipatie vieren van hun koloniale overheersers is kolonialisme nog een actuele werkelijkheid, die gekenmerkt wordt door

de Israëlische bezetting van hun land en de valse voorstellingen van het christenzionisme en veel media-uitingen in het westen. Decennia werden Palestijnen voorgesteld als bloeddorstige terroristen, een land zonder geschiedenis en een volk dat niet in staat is zichzelf te regeren. Palestijnen zijn tenslotte, voor het westen, mensen van het oosten, het nabije of het midden oosten.

Daartegenover laat het evangelie een verrassend ander beeld zien van de mensen in het oosten. Het vertelt een verhaal van drie *wijzen* die uit het oosten komen om getuigen te zijn van de geboorte van de koning der joden. Wat kunnen we leren van de komst van deze wijzen? Waarom heeft hun komst zoveel betekenis dat Mattheus er een uitvoerig verslag van maakte?

Sommige archeologen en geschiedkundigen speculeren dat de wijzen Arabische Nabateërs waren. Justinus de martelaar, de Palestijnse kerkvader die in de tweede eeuw geboren werd, meende dat zij Arabieren waren. Met name de geschenken die zij Jezus aanboden waren afkomstig uit de Arabische woestijn. Bovendien gaat de beschrijving van Mattheus in tegen de oriëntalistische stereotypen van mensen uit het oosten.

Oosterse wijzen werden hooggeacht in de antieke wereld en zelfs verheven tot de status van koningschap. Zij waren in staat om de bewegingen van de sterren, kometen en astronomische lichamen te lezen. Zij waren in staat de kosmische metafysische en geestelijke betekenis te begrijpen. In deze advent kunnen we oude wijsheid van en leren

Volg God

God gaat mee met mensen voorbij de grenzen van oost en west, nationaliteiten en etnoreligieus centralisme. God is tenslotte de God van het universum en alle naties. God bracht drie niet-joodse wijzen er toe om een ster of komeet te volgen en getuigen te zijn van een wonderbaarlijke gebeurtenis de loop van de geschiedenis zou veranderen. Terwijl oude joden blind waren om de tekenen van de hemel te zien en de geboorte van hun koning te herkennen, opende God de ogen van de Arabisch-Nabateese wijzen. Het is uitzonderlijk dat de drie geschenken aanbieden en Jezus vereren. Ik veronderstel dat de boodschap die Matheus geeft bedoeld is dat God niet allen de Koning voor de joden of voor Israël is maar ook de Koning van alle naties. We kunnen God niet inperken binnen een land, een etnische groep, en religieuze traditie of ook een bepaalde theologie. Sommigen roepen op tot een exclusief recht op land en God en leren niet van de wijsheid van de wijzen dat God is God voor alle volken en Heer van het universum.

Bied weerstand aan onderdrukkende koningen

God geeft mensen de wijsheid weerstand te bieden aan de machten. Toen Herodes, koning van Judea, hoorde dat de Koning van de joden was geboren in Bethlehem was hij doodsbenuwd voor zijn troon. Hij vroeg de wijzen hem daarheen te leiden waar de baby Jezus was. De wijzen voldeden niet aan Herodes' bevel. Door een goddelijke ingeving wisten zij de kwade bedoelingen van Herodes. Niet voldoen aan bevelen van onderdrukkende systemen is een vorm van actief verzet. Aan de andere kant waren politieke en religieuze leiders bang hun privileges, overheersing en macht te verliezen. Zij hoopten om de bestaande toestand te bewaren. Zij probeerden de bedreiging weg te nemen door het doden van de nieuwgeboren koning van de joden. De wijzen waren trouw aan hun opdracht. Doordat zij geen gevolg gaven aan het bevel van Herodes beschermden ze de kwetsbare baby Jezus van de wreedheid van de machten. In onze wereld verwachten onderdrukkende systemen dat mensen daaraan gehoorzaam zijn. Wij kunnen leren van de wijsheid van de wijzen om het kwetsbare te beschermen en aan de onderdrukking van de machten met vindingrijkheid weerstand te bieden. Creatief verzet tegen onderdrukking is in de kern van de ethiek van het Kairos Palestina document.

Yousef AlKhouri is een christelijke Arabische Palestijn. Hij werd geboren in Gaza in een christelijke familie die vele generaties als priester hebben gediend in de Grieks Orthodoxe kerk in Palestina. Hij is docent Bijbelstudies in het Bethlehem Bijbel College, waar hij zijn graad behaalde in Bijbelstudie en christelijke

educatie. Hij heeft ook een master in theologie van het 'Alliance Theological Seminary' in New York. Hij vervolgt op het ogenblik zijn doctoraat in contextuele bijbeluitleg bij de vrije Universiteit in Amsterdam. Yousef is lid van 'Christus bij het checkpoint'-jong volwassenen, Kairos Global en het academisch verband voor interreligieuze dialoog in Palestina. Hij heeft bijgedragen aan twee boeken, Theologie van Grote Wereldgodsdiensten en de Werelddiaspora van Vluchtelingen (2018), naast verscheidene artikelen in het Engels en Arabisch. Yousef heeft een passie voor contextuele theologie, veelomvattende missie, vrede stichten en opkomen voor recht. Hij is getrouwd met Mema en zij leven in Bethlehem, Palestina.

“Wij verklaren, dat steun voor de onderdrukking van het Palestijnse volk, zowel passief als actief, door zwijgen, spreken of handelen, een zonde is. Wij verklaren dat christelijke steun voor zionisme als een theologie en een ideologie die het recht van een volk om de mensenrechten van een ander volk te ontkennen rechtvaardigt, niet verenigbaar is met het christelijk geloof en een ernstig misbruik is van de Bijbel.”

Uit: 'Noodkreet voor hoop'

Van Bethlehem aan de wereld, met liefde

Moss Ntlha

De geboorte in Bethlehem van onze Heer Jezus Christus geeft de wereld een keuze. Door de engelen uitgeroepen als de Messias, is iedereen geroepen om te beslissen wat zij met Hem willen doen. Als christenen voegen wij ons bij de herders die de vreugdevolle boodschap van de engelen hoorden. 'De engel zei tegen hen: 'Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David jullie redder geboren. Hij is de Messias, de Heer' (Lucas 2:10-11).

Hoe prachtig is het nieuws dat alle volkeren op de aarde hoop mogen hebben in Christus. For jood en heiden vergelijkbaar, een nieuwe dag is aangebroken die allen oproept tot een nieuw verbond van genade. Er is geen uitsluitend beginsel voor wie dan ook die zich met zijn geloof deze genade eigen maakt.

Vanaf de geboorte door zijn hele leven en zijn onderwijzing, zelfs tot zijn terechtstelling, verkondigde Jezus dat het grote jaar van de Heer was gekomen. Door Hem brak het Koninkrijk van God door in de menselijke geschiedenis, waarmee een nieuw systeem van waarden werd ingeluid, gebaseerd op verzoening van de mensheid met God en de naaste. Anders gezegd, in Christus onderbrak de toekomst het tegenwoordige, voorafschaduwend hoe alle naties van de wereld op een dag de ware God zouden aanbidden.

Hoe verdrietig is het dat deze schitterende boodschap van hoop voor alle volken op aarde vaak is gekaapt en misbruikt voor het dienen van sektarische belangen. De geschiedenis van de christelijke zending is overvol voorbeelden van commerciële, politieke, culturele en godsdienstige plannen waarbij door de vingers werd gezien dat het Christendom werd misbruikt om de belangen van het Koninkrijk van God ondergeschikt te maken en de belangen van de machtigen te bevorderen.

Als Zuid-Afrikaan was ik er uit de eerste hand getuige van hoe, inde handen van sluwe en goddeloze politici en hun bewonderaars, zowel thuis als overzee, het goede nieuws van onze Heer Jezus Christus gebruikt is ten dienste van de apartheid. Niet alleen waren de architecten van de apartheid er trots op zichzelf christenen te noemen, zij begrepen hun opdracht als zending te bedrijven aan de bevolking in de naam van God. Onnodig te zeggen, dat dit Jezus verdacht maakte in de ogen van veel Afrikaanse mensen, omdat

die zendingen – die bedoeld waren als getuigen van Jezus- hem op vele manieren verkeerd voorstelden en ernstig verraadden.

Gelukkig heeft God een weg om tirannen omver te werpen, hoe machtig zij ook beweren te zijn. God verandert kwade systemen om Gods missie te vervolgen, zoals samengevat in het evangelie van Lucas: 'De Geest van de Heer rust op mij, want hij heeft mij gezalfd. Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft hij mij gezonden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan blinden het herstel van hun zicht, om onderdrukten hun vrijheid te geven, (Lucas 4:18-19) Daarom kijken de volken van de wereld niet tevergeefs naar Jezus voor hoop.

Het is tragisch dat in 2020 een bezoeker aan Bethlehem de ironie niet zal missen: deze plaats die hoop heeft geïnspireerd voor miljoenen in de wereld heeft zo weinig hoop voor zijn eigen inwoners. De volgende zaken markeren het dagelijks leven van de mensen uit Bethlehem:

- Voortdurende bezetting, onderdrukking en ontmenselijking door de staat Israël;
- Schendingen van mensenrechten en het in gevangenis opsluiten van velen, ook van kinderen;
- Schaamteloos racisme dat de naam van God gebruikt om landroof en machtsmisbruik te rechtvaardigen;
- Medeplichtigheid van een verbazend aantal christenen in de hele Wereld die beter zouden moeten weten over de warden van het Koninkrijk van God en die toch geblinddoekt zijn door de politieke machinaties van de staat Israël en zijn belangrijkste bondgenoot, de Verenigde Staten.

Deze medeplichtigheid van velen van het wereldwijde christendom met de politieke projecten van het zionisme stelt vragen bij het discipelschap in de westerse kerk. Men zou gedacht hebben dat het gezamenlijke kennis is dat God liefhebben betekent de naaste lief te hebben, zelfs als de naaste Palestijn is. In plaats daarvan maken velen het

mogelijk dat de Palestijnen grof bejegend worden in naam van een vals geloof dat deze gang van zaken door Jezus vereist is opdat hij kan wederkomen!

De betekenis hiervan voor de christelijke missie is verreikend. Voor hen, die onder de vloek van christenzionisme zijn gekomen zal het moeilijk zijn, zoals de Schrift doet, te verkondigen dat: "God de

wereld zo heeft liefgehad, dat Hij Zijn ene en enige Zon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft niet verloren zal gaan en het eeuwig leven zal hebben”.

De missionaire kosten van christen-zionisme zijn, dat het daarmee het recht verspeelt om Jezus op juiste manier in de wereld voor te stellen, en in het bijzonder die landen die voor Palestijnse vluchtelingen het recht op terugkeer hebben ontkend.

***ds. Moss Ntlha** is de secretaris-generaal van de Evangelische Alliantie van Zuid-Afrika en is voorzitter van verscheidene kerkelijke initiatieven voor recht, verzoening en diepe verandering in de Zuid-Afrikaanse samenleving. Hieronder Kairos Zuidelijk Afrika, dat voortkomt uit het Kairos document dat gepubliceerd werd door Zuid-Afrikaanse activisten en theologen midden jaren '80, en bedoeld om de apartheid theologisch te ondergraven. Hij is ook voorzitter van het Zuid-Afrikaanse initiatief voor christelijk leiderschap, waarvan de belangrijkste agenda is om betrokkenen in bedrijfsleven, regering en samenleving en kerken te betrekken bij het bevorderen van sociale rechtvaardigheid en het gezamenlijk belang. Moss heeft gesproken op internationale conferenties over zaken van geloof en rechtvaardigheid. Hij is getrouwd met Khumo en zij zijn gezegend met twee kinderen. Hij is predikant van een lokale kerk in Randfontein, ten westen van Johannesburg.*

Om na te denken: *Burgerlijke ongehoorzaamheid*

Protesten van onderop, desinvesteren:

*Bedenk nog meer manieren
waarmee aan leiders en politiek
weerstand kan worden geboden
aan onderdrukkende systemen*

*Op welke manier kan elk van deze
worden gezien als
een uitdrukking van iemands geloof?*

Bidden: *Leer Uw kerk hoe weerstand te bieden
aan onderdrukking
op manieren die uitdrukking zijn
van uw liefde.*

Handelen: *Verplicht jezelf ertoe
om één handeling van verzet
gedurende Advent in praktijk te brengen.*

Second Sunday
in Advent

Onze verbondenheid met dit land is een natuurlijk
recht.
Het is niet alleen maar een ideologische kwestie
of een theologisch vraagstuk.
Het is een kwestie van leven of dood.
Er zijn mensen die het niet met ons eens
zijn, maar die ons als vijanden zien,
enkel en alleen omdat we zeggen
als vrije mensen te willen leven in ons land.
Omdat wij Palestijnen zijn,
lijden wij onder de bezetting van ons land.
Als Palestijnse christenen
lijden wij ten gevolge van verkeerde interpretaties
van theologen.
Geconfronteerd met deze realiteit is het onze
opdracht
het Woord van God hoog te houden
als een bron van leven, niet van dood.
Zo blijft 'de goede boodschap' wat het is:
'goed nieuws' voor ons en voor alle mensen.
En tegenover hen die ons voortbestaan
als Palestijnen, christenen en moslims,
bedreigen met de Bijbel in de hand,
belijden wij opnieuw ons geloof in God.
Want we weten dat het Woord van God
niet de oorzaak kan zijn van onze vernietiging.

Uit: het Kairosdocument 'Uur van de waarheid'

De herders zijn nog hier

Yusef Daher

Niet ver daarvandaan brachten herders de nacht door in het veld, ze hielden de wacht bij hun kudde. ⁹Opeens stond er een engel van de Heer bij hen en werden ze omgeven door het stralende licht van de Heer, zodat ze hevig schrokken. ¹⁰De engel zei tegen hen: 'Wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen: vandaag is in de stad van David jullie redder geboren. Hij is de Messias, de Heer. ¹²Dit zal voor jullie het teken zijn: jullie zullen een pasgeboren kind vinden dat in een doek gewikkeld in een voederbak ligt. (Lucas 2:8-12)

In deze kleine stad, Beit Sahour, ten oosten en aangrenzend aan Bethlehem, zijn de kleinkinderen van de herders nog altijd hier. Vanaf de eerste volgelingen van Jezus worden hun kinderen nu Palestijnse christenen genoemd. Hun voorouders leefden hier ver voordat mensen God kenden, lang voor jodendom, christendom en islam. Zij zijn hier nog altijd na alle vreemde bezettingen. Hun bloed is etnisch gemengd, hun geloof vele lagen ontwikkeld en hun strijd heeft veel beproevingen doorgemaakt.

De herder die getuigen waren van de geboorte van het Woord kozen om standvastig te zijn in hun stad en hun boodschap maan de hele wereld te geven. Met de olijftak in de ene hand en het verhaal van Jezus in de andere verblijven hun kleinkinderen hier en heel Palestina en Israël. Mogelijk zijn de meesten van hen geen herders meer, maar hen is nog steeds toevertrouwd om levende getuigen te zijn van het onderricht van Christus en het Nieuwe Testament.

Yousef Daher is tweede van rechts

Deze kinderen van de eerste herders hebben alle soorten militaire agressie en bezetting doorstaan. Elke keer as ik de stad bezoek word ik herinnerd aan hun heldhaftige standhouden tegen discriminatie en bezetting. Deze mensen waren de eersten om burgerlijke ongehoorzaamheid te gebruiken tegen het Israëlische beleid in de jaren '80,

de 'eerste Intifada'. Zij betaalden een hoge prijs bij het vasthouden aan hun waarden van gelijkwaardigheid van alle kinderen van God. Hun leuzen waren in die tijd: "één mens, één stem", "geen belasting zonder vertegenwoordiging".

Zij zagen Palestina als een inclusief land waarin allen gelijk zijn. Bij de nieuwe eeuwwisseling boden zij geweldloos weerstand tegen nieuwe illegale kolonies door bouwen op het land dat kerkelijk eigendom was direct tegenover Israëliische gebouwen die oprukten naar de randgebieden van hun steden (Jabal Abu Ghneim en Har Homa).

Vanuit deze mensen en hun zusters en broeders, gezamenlijk met hun geestelijken, ontstond het Kairos Palestina document, een woord van Geloof, Hoop en liefde in het midden van Palestijns lijden (www.kairospalestine.ps).

Zij zijn degenen die oproepen tot creatief verzet: je vijand liefhebben is het bevrijden van zijn zonde. Israël liefhebben en het helpen een eind te maken aan zijn wreedheden en illegale bezetting.

De herders zijn nog daar en dragen de boodschap van de engelen:

*Eer aan God in de hoogste hemel,
En vrede op aarde aan hen op wie de gunst van God rust.*

Zoals tot uiting gebracht in hun Kairos Palestina document geloven Palestijnse christenen dat God als Zijn kinderen gunst bewijst. Daarom werken zij voor het einde van de bezetting. Zij bieden weerstand aan racisme en discriminatie opdat Vrede werkelijkheid wordt op aarde naar de wil van God.

Yusef Daher is geboren in Jeruzalem in 1966. Daher is de uitvoerend secretaris van het Jeruzalem Interkerkelijk Centrum van de kerkleiders van Jeruzalem in samenwerking met de Wereldraad van Kerken en de Raad van Kerken van het Midden-Oosten. Hij heeft een masters in pelgrimage en toerisme van de London Metropolitan Universiteit. Hij is medeauteur van het Kairos Palestina document "Uur van de Waarheid", van de Toerisme referentiegids voor het Departement van Onderhandelingszaken van de PLO. 2014 en Toerisme teamleiders voor het Jeruzalem Multisectorplan 2008. Yusef is ook uitvoerend secretaris van de Arabische Hotel Associatie en de Associatie van de Heilige Land Tour Operators waarin hij de Palestijnse private toerisme sector vertegenwoordigt op veel gebieden en bij vele gelegenheden.

“Wij doen deze oproep doen deze oproep vanuit onze bezorgdheid voor de toekomst van beide volken. In de woorden van Kairos Palestina is onze oproep geworteld in de logica van de liefde die als doel heeft zowel de verdrukker als de onderdrukte te bevrijden om een nieuwe samenleving te scheppen voor alle mensen van het land.”

Uit: ‘Noodkreet voor hoop’

Engelen en herders, toen en nu

Eilert L. Rostrup

Ik heb ooit de engelen ontmoet. In Palestina. In Beit Sahour, „Huis van de Herders’. En ik heb hun lied gehoord van het goede nieuws en vrede. Ik merkte oer zij nieuwe boodschappers -engelen- in beweging zetten voor recht en waardigheid. Ik zag en in actie om de kwetsbaren en de mensen te dienen die geen stem hebben en geen verblijfplaats voor de nacht hebben, die buitengesloten zijn. Deze kwetsbaren waren kinderen en jongeren, slachtoffers van het geweld van de bezetter toen zij weigerden hun hoop op te geven en hun visioenen van vrijheid. De engelen die ik zag? De staf van de YMCA uit Oost-Jeruzalem en vrijwilligers op het Herdersveld van de herders in Beit Sahour.

Zij zijn ook herders, oplettend waakzaam en op wacht tegen kwade bedreigingen in de nacht. Gedurende jaren hebben zij aan kinderen, jongeren en families goed nieuws gebracht – slachtoffers van de nacht van bezetting, geweld van militairen en kolonisten. Het goede nieuws van een nieuwe gelegenheid voor leven en waardigheid voorbij de fysieke en emotionele wonden die hun mede-Palestijnen hebben gedragen. Goed nieuws dat hun rechtvaardig verzet, en de prijs daarvan, wordt tegemoet getreden met zorg, liefde, bevestiging en herstel. Goed nieuws dat hun verhalen meeklinken in het koor dat niet tot zwijgen gebracht kan worden en dat vrede en recht en liefde uitroept op aarde.

Het zal komen. We bouwen het. Het is er al. In elke kwetsbare, weerstand biedende, zwijgende, opzij geschovene die haar of zijn recht claimt op een bestaan. Om mens te zijn met gelijke rechten. Om bevrijd te zijn en vrij, met mogelijkheden en verantwoordelijkheid. Om in eigen land te zijn.

Het oude verhaal van herders en engelen is te vreemd, te buitengewoon om een concreet beeld te maken in mij hoofd. Ik geef niet veel om engelen. Misschien kunnen sommigen ze ervaren. Voor mij is het genoeg dat de herders in het veld een paar onbekende, vreemde personen ontmoetten en met hen uitwisselden. Het kan heel goed zijn, dat plotseling een onaards zwevend koor van een menigte van stemmen begon te zingen. Maar de schoonheid van de zang van vogels, het ritme van de krekels, de golven van de wind als een lange stroom over de snaren van een harp en de symfonie van de stilte van de nacht is voor mij genoeg hemelse muziek. Ik zou graag een ster zien als een afstand bediend neonlicht dat zijn signaal laat knipperen over een specifieke plaats. Maar ik heb er geen bezwaar tegen door een vriendelijke lokale persoon de weg gewezen te worden. Zulke gastvrijheid laat mijn ziel oplichten en omgeeft mij alsof zojuist een ster speciaal voor mij is opgegaan.

Ik heb geen sterke gevoelens bij het verhaal van de herders in de nacht. Ik kan zelfs ontroerd raken en enig gevoel van verwantschap ervaren bij de geromantiseerde versie in schilderijen en andere visuele uitdrukkingen. Ik geloof niet in het verhaal en ontken het niet. Maar de energie die mij treft met verrassing, aandacht, nadenken, vreugde en hoop ligt in specifieke onderdelen van het verhaal. In het goede nieuws van liefde en recht dat zaken grondig verandert en die God brengt in de donkerste van de nachten. In de opdracht aan engelen en herders en ons allemaal om in beweging te komen om recht en vrede in de wereld te verkennen. In tekens van solidariteit en macht die uitgedrukt worden in de volledige kwetsbaarheid van een kind zonder legers of weelde of connecties met machtige mensen – of ook morele vlekkeloosheid omdat zijn moeder slechts verloofd was en niet officieel getrouwd.

Wat gebeurde in het midden van de nacht met sommige eenvoudige herders in de velden buiten Bethlehem kan opnieuw verteld worden als een liefelijk verhaal, verpakt in zoete muziek en licht. Voor mij is het een verhaal dat goed nieuws openbaart: geloof, hoop en liefde. De Kairos boodschap. Het goede nieuws van geloof in een grotere waarheid dat de waardigheid, het recht en gerechtigheid voor de meest onderdrukten en voor allen bevestigt. Het goede nieuws van hoop, een visioen voor een einde aan onrecht, onderdrukking en bezetting. De komende vrede op aarde. Het vertrouwen in recht dat wederkerigheid, gelijkheid en samenleven bouwt om vijandschap te vervangen. Het goede nieuws van liefde dat handelt voor de omkering van zowel de onderdrukker als de onderdrukte zodat zij een nieuwe verstandhouding kunnen beginnen.

De boodschapper of engel bracht het goede nieuws. De herder handelde in vertrouwen en verliet zijn gebruikelijke ruimte (zijn comfortabele ruimte?) en stelde zichzelf naast het dakloze en kwetsbare kind. Net als de mensen van Beit Sahour heel praktisch deden in de dagen van de eerste Intifada. En sindsdien steeds opnieuw gedaan. En doen het nog steeds. Gedurende de eerste Intifada hielden de inwoners van Beit Sahour een sterke actie

van burgerlijke ongehoorzaamheid, waarbij zij hun winkels, goederen, bedrijven en machines riskeerden die tegen de wet in door het Israëlische bezettingsleger konden worden geconfisqueerd. Hoop en verlangen naar vrijheid waren hun 'ster die de weg wees' en de 'roep van de engelen'. Voor mij is het geheim en het wonder van de incarnatie dat van de solidariteit en het weerstand bieden aan de macht. Ik verbind mij er toe dat het doorgeven van het goede nieuws is om te gaan en te zien, eenvoudig mijn en onze medeplichtigheid te belijden, om moedig aan te sluiten bij de boodschappers van vandaag: zij die volhardend en koppig op hun land blijven. Zij die zonder ophouden roepen naar de wereld om ons allen de waarheid te laten zien van wat zich ontwikkelt. Zij die, hun kwetsbaarheid en het verwerpen van geweld zich verbinden en ons allen uitdagen om te handelen vanuit de nieuwe en verschillende logica van liefde door boycot, desinvestering en sancties opdat de vrede moge komen.

Advent. Kijken naar wat komt, het visioen van bevrijding. Samen optrekken met het koor van boodschappers, omdat het Goede Nieuws van geloof, hoop en liefde geen andere weg biedt.

Eilert L. Rostrup is Noors theoloog. Hij werkte sinds midden jaren 80 met partnerprogramma's iet maatschappelijke organisaties (Ngo's) in Azië, Afrika, Latijns-Amerika en het Midden oosten.

Zijn professionele loopbaan omvat:

- gemeentepredikant in Oslo (kerk van Noorwegen) 1983-1986
- plaatsvervangend algemeen secretaris YWCA-YMCA Noorwegen 1988-1982
- internationaal directeur van Y-global (ontwikkelingsorganisatie) 1992-2006
- directeur Karibu organisatie, Oslo, sinds 2007

Gedurende zijn gehele loopbaan is hij nauw betrokken geweest bij Ngo's in specifieke conflictgebieden zoals Zuid-Afrika, Filippijnen, Sri Lanka, Irak en met maatschappelijke bewegingen in Israël en Palestina en oecumenische initiatieven sinds begin 1990.

Nadenken: Waarin hoor je de echo's van de aankondiging door de engelen van het goede nieuws? Wie zijn de herders in jouw leven die waken tegen kwade bedreigingen van het leven?

Bidden: God in de hoogste hemel, Ik voeg mij bij het engelenkoor en zeg: 'U zij de lof!' Geef mij de kracht om dit goede nieuws van Uw gunst te delen in de levens van hen die ik vandaag ontmoet. In de naam van de Prins van Vrede, onze Heer Jezus Christus.
Amen

Handelen: Stuur een bericht of bel op naar iemand die in jouw leven een goede herder is geweest – waakzaam en bereid risico's te nemen voor waarheid en recht.

Onze boodschap aan de internationale gemeenschap is een verzoek op te houden met 'twee maten' te meten. Sta voor de internationale resoluties over het Palestijnse probleem ten overstaan van alle betrokken partijen.

Een selectieve toepassing van het internationale recht onderwerpt ons aan de wet van de jungle. Het feit dat de internationale gemeenschap alleen de logica van de gewapende macht verstaat, legitimeert de claims van bepaalde gewapende groepen en staten. Daarom roepen wij op tot een reactie op eerder genoemde voorstellen van burgerlijke en religieuze organisaties door een start te maken met een systeem van economische sancties en boycot tegen Israël. We herhalen nogmaals dat dit geen wraakactie is, maar een serieuze strategie om de Israëlische bezetting van Palestijnse en overige Arabische gebieden te beëindigen en veiligheid en vrede te garanderen voor allen.

Uit: Kairosdocument 'Uur van de Waarheid'

Wanneer je je adventskaars aansteekt

Mira Rizeq

Terwijl we dichterbij Kerstmis komen worden we keer op keer herinnerd aan de geboorte van Christus, de geboorte van hoop en het symbool van gerechtigheid. Als Palestijnen zijn wij ver verwijderd van hoop. We leven nog voortdurend onder kolonisatie en een situatie van aanhoudend ernstig onrecht. En alsof dat nog niet genoeg is heeft de president van de VS eerder dit jaar zijn zegen gegeven aan het nieuwe Israëlische annexatieplan voor de Westbank, daarmee groen licht gevend aan de Israëlische regering om het al meteen in April 2020 uit te voeren. Hoewel Israël verklaard heeft dat de annexatie is uitgesteld, wordt in de praktijk het plan uitgevoerd op andere manieren en met andere strategie.

Eigenlijk is, sinds de bezetting van de Westbank en Gaza, de annexatie nooit gestopt. Meer land van de Westbank wordt weggespoeld, meer nederzettingen worden gebouwd, meer huizen worden verwoest, meer gezinnen met vrouwen, ouderen en kinderen worden uit hun huis gezet. De vrijheidsstrijders die vastgehouden worden in Israëlische gevangenissen leven voortdurend onder strenge omstandigheden, verlangend om vrijgelaten te worden voordat ze verrotten. Met de bescherming van het Israëlische leger plegen kolonisten extreme aanvallen op ongewapende burgers, in het bijzonder op boeren in landelijke gebieden die zonder hulp naar hun land komen en het proberen te beschermen tegen gedwongen confiscatie.

En bovendien, naast deze ernstige situatie, worden Palestijnen geconfronteerd en leven met Covid-19 sinds het begin van dit jaar. Het Palestijns gebied lijdt voortdurend. De Palestijnse Autoriteit – met zijn zeer beperkte gezondheidssysteem, infrastructuur en steeds verder afnemende middelen – is nauwelijks voorbereid een dergelijke noodsituatie het hoofd te bieden. Gaza is nog altijd op slot, met beperkte stroomvoorziening, een nauwelijks functionerend gezondheidssysteem toenemende armoede en marginalisering.

De uitbraak van Covid-19 begon in het district Bethlehem. Ik vraag me af of het een toevallige samenloop is. Test God het Palestijnse uithoudingsvermogen en de weerstand in de stad waarin Christus werd geboren? Gedurende meer dan twee maanden in de eerste fase van Covid-19 is het district Bethlehem op slot geweest en de mensen hebben onder zeer moeilijke omstandigheden geleefd- overlevend, aanpassend, biddend, weerstand biedend met waardigheid en volharding, zich inspannend om hun fysieke en mentale gezondheid te bewaren. Deze wereldwijde crisis brengt nog een nieuwe dimensie aan onze strijd om te overleven, deze keer onvoorspelbaar en met angst.

Angst, omdat de pandemie meer heeft blootgelegd van de onrechtvaardige structuren en de wereldwijde agenda's van de regeringen in de wereld. Angst, omdat regeringen niet in staat zijn met succes te reageren op Covid-19. Angst dat er onvoldoende hulpbronnen beschikbaar zijn voor een dergelijke pandemie. Angst voor verdere ontmenselijking. We hebben grote landen en supermachten gezien die hulpeloos bleken

tegenover Covid-19. Dit roept ons meer dan eens op om onrechtvaardige machtsstructuren aan het licht te brengen en eraan te werken deze te veranderen. Alleen met wereldwijde solidariteit van mensen en bewegingen die geloven in en werken aan recht dat we dit kunnen doen. Als vrije burgers in de Wereld hebben we de taak om erop toe te zien dat wereldwijde hulpbronnen gebruikt worden voor rechtvaardige ontwikkeling en de boei van landen, in plaats voor oorlog en agressie.

Kairos Palestina werd geschreven op een van de donkerste ogenblikken in de geschiedenis van Palestina. Zoals in het document gezegd: "het werd geschreven in 2009 op het ogenblik dat we de eer van de genade van God in dit land en in het lijden van het volk wilden zien". Het heft de deugden van geloof, hoop en liefde omhoog die in het hart van het christelijk evangelie liggen en bevestigt dat verzet tegen onrecht en onderdrukking stevig is gegrond in deze principes. KAIROS is zowel een gekwelde roep op een donker uur als een diep getuigenis van onblusbare hoop.

Zoals alle Palestijnen worden Palestijnse christenen ertoe gebracht om elke dag hun hoop en geloof te verliezen omdat hun rechten geschonden worden: het recht op zelfbestuur en de vestiging van een eigen onafhankelijke staat. Deze rechten lijken zo ver verwijderd. De internationale gemeenschap is verward en zwijgt. En regeringen in de hele Wereld steunen het proces van "normalisatie", zelfs nu de bezetting voortduurt en de onderdrukker doorgaat schendingen in alle soorten en op alle plaatsen op te leggen. Hoe bevordert dit de vrede?

Nu we deze tijd ingaan van voorbereiding op de geboorte die hoop en licht symboliseert, kunnen we nog steeds de hoop vasthouden? Zullen we in staat zijn het licht aan het einde van de tunnel te zien?

Wanneer jullie je kaarsen aansteken en de kerkklokken horen in deze adventstijd, denk

dan alsjeblieft aan ons hier in het Heilige Land, het land van de geboorte van de Vrededorst. Herinner je dat het god is die licht brengt in de duisternis – op onverwachte plaatsen en op onverwachte wijze. Herinner je, dat wij zelf verwelkomende vlammen kunnen worden in de schaduw van de grootmachten.

Wanneer je je kaarsen aansteekt in deze adventstijd vragen we je ook de armen, de lijdenden en de daklozen te gedenken. Wij hebben meer nodig dan je tranen van verdriet en woede, toespraken en oproepen. We hebben

nodig dat alle mensen van geloof die geloven in gerechtigheid: “handelen met recht en rechtvaardigheid en iedereen die beroofd is bevrijden uit de hand van de onderdrukker”(Jeremia 22:3). Werken aan recht is een kostbaar proces. Kunnen wij onszelf uitdagen en die kosten dragen, of geven we ons over?

Mira Rizeq is een erkende NGO, vrouw en NGO leider met meer dan 30 jaar ervaring met lokale en internationale ervaring, in het bijzonder met mensenrechten en belangenbehartiging. Mira heeft gewerkt met verscheidene Ngo's, VN-organisaties en de Wereldbank in werkvelden zoals programmaopzet, strategische planning, goed bestuur, monitoring en evaluaties met een focus op het versterken van vrouwen en vrouwenrechten. Samen met andere academische NGO-leiders en hoogleraren uit de VS heeft ze gedurende twee jaar een cursus gegeven voor NGO-leiders in het Midden-Oosten aan de Universiteit van Toledo, Spanje, in begin 2000. Zij is een actief lid van het Nationale Comité van Christelijke Organisaties in Palestina, is een sterke voorvechter voor vrede en recht in de Wereld en lokaal in de oecumenische beweging, is 8 jaar bestuurslid geweest van Global Ministries United Church of Christ/Church of the Disciples) wen is een van de oprichters van het Joint Advocacy Initiative YMCA en YWCA Palestina, alsmede lid van het lokale Wereldraad van Kerken Palestina Israël Oecumenisch Forum (PIEF).

“Deze ontwikkelingen maken het des te duidelijker dat we aan het einde zijn gekomen van de illusie dat Israël en de wereldmachten de bedoeling hebben om de rechten van het Palestijnse volk te respecteren en te verdedigen. Recht op menselijke waardigheid, zelfbestemming en fundamentele rechten onder internationaal recht, waaronder het recht op terugkeer van Palestijnse vluchtelingen. In het licht van deze ontwikkelingen is het tijd voor de internationale gemeenschap om Israël te erkennen als een apartheidsstaat onder internationaal recht.”

Uit: 'Noodkreet voor hoop'

Wat zou Jezus zeggen tegen hen die langdurig onderdrukt worden? Hoe zou Hij vandaag hun hoop levend houden?

ds. Inbaraj Jeyakumar

Kortgeleden kwam ik een gezegde tegen, dat luidde: “Doe het als God. Word een mens!” Misschien is dit één regel die de diepten van Gods zorg voor de mensheid samenvat. Door menswording onder het menselijk geslacht, kwam God in Jezus Christus inwonen in de echte werkelijkheid van onze kosmos door een van ons te worden. Maar de werkelijkheid van de menselijke natuur is ontsierd door wat sommigen zonde noemen, beter te verstaan als een vervorming van de goede bedoelingen die God heeft voor de mensheid. Deze misvorming wordt vandaag in vele vormen gezien, miljoenen jaren sinds het begin van de mensheid. Het wordt gezien in jalousie, haat, geweld, onderdrukking, dwang, uitsluiting en in voortdurende fragmentatie van de samenleving die de mensheid verder wegduwt van Gods goede bedoelingen.

Goed, die als Jezus 20 eeuwen geleden in deze wereld kwam was zich zeer bewust van de smerige en gebroken werkelijkheid waarin mensen leefden. Door dit te doen was God in staat om elke ontmoeting in Zijn leven op aarde te omhelzen, waarmee hij een radicale verandering bracht. In de geboorte van Jezus, die zelf een vluchteling was, vond Hij zijn eerste huis tussen vee en eenvoudige migrantenouders. Dit was niet zomaar een daad van nederigheid, maar een daad van solidariteit. In zijn leven en dienst bevond hij

zichzelf op plaatsen met de minste betekenis – met lepralijders, zondaren, weduwen en vreemdelingen, van wie de meesten ongeliefd waren of zonder meer mishandeld.

Door deze ongebruikelijke daden toonde Jezus wat aandacht voor mensen aan de rand werkelijk betekent. In Zijn dood bevond hij zich naast misdadigers en soldaten, waarmee hij helder maakte, dat niemand buiten Gods bevoegdheid voor vergeving, vernieuwing en herstel bevond. Waar ook maar uitsluiting werd aanvaard als de norm maakte Jezus duidelijk dat in Gods koninkrijk, Gods wereldorde, er geen enkele discriminatie is. Door Zijn opstanding en hemelvaart heeft Hij de levens veranderd van hen die dachten dat dood het laatste woord was. Jezus was wie bij uitstek de boodschap van hoop bracht. En Hij doet dat ook vandaag.

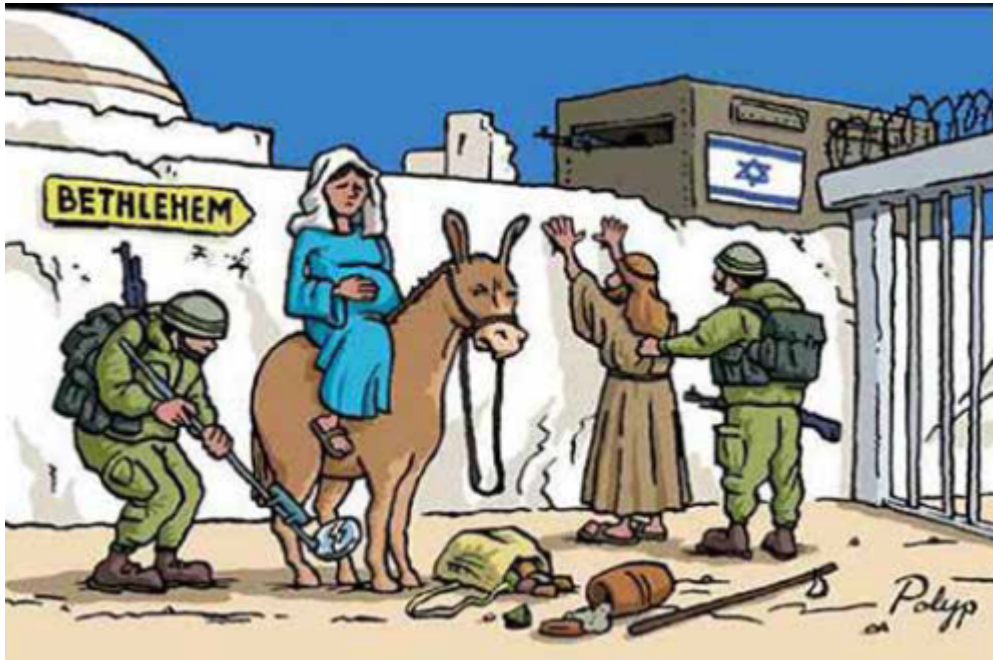
Palestijnen in het Heilige Land zijn een van de meest onderdrukte volken in de wereld van vandaag. Zij zijn slachtoffers van wereldwijde systemen van onrecht dat zijn invloed heeft in politieke, economische en maatschappelijke sferen. Annexaties en militarisering zijn op alarmerende hoogte waarbij het basale recht op leven weggenomen wordt van gemeenschappen, in het bijzonder in en rondom de Westbank. Bethlehem, een symbolische stad van gemeenschap, is onder beleg door onderdrukking en onrecht.

Terwijl het Palestina-Israël conflict in het centrum staat van wereldwijde zorgen, heeft de zionistische ideologie nog een vesting in verscheidene christelijke groepen in de wereld. Het is beslist noodzakelijk om de mensen goed te informeren over de ontwrichtende effecten van zulke ideologie die verdeelt door inzicht in Bijbel en Heilige Schrift en de verhalen van de Palestijnen die slachtoffer zijn van voortdurend lijden, naar buiten te brengen.

Wat Jezus zou doen in deze situatie vandaag is een vraag die ons gesteld wordt. Het antwoord is eenvoudig. Jezus zou dezelfde dingen doen die hij deed gedurende Zijn jaren op aarde, zijn dienst aanpassend aan de bijzondere noden en situaties van de 21ste eeuw. Jezus was nooit buiten de dagelijkse realiteit. Hij is altijd daar waar de mensen zijn. Niet alleen is Zijn aanwezigheid een licht van hoop. Het is Zijn verzekering dat Hij altijd aan de kant van de slachtoffers staat. Naar de Schriften teruggaan geeft hoop in tijden van hopeloosheid. Wij moeten beginnen door ons wel te bevinden bij de woorden van Jezus, die bij herhaling zei: "Wees niet bevreesd".

Maar we moeten hier niet stoppen, want dat deed Jezus ook niet. Hij die vrede en rust onderstreepte liep ook de extra mijl, gooide tafels in de tempel omver en sprak de waarheid tegen de Macht door het aan de kaak stellen van onrecht. In het licht van misbruik en uitsluiting, aantasting en landroof, vraagt Jezus ons om verzet te bieden en te protesteren met hoop op recht. Deze hoop is gevuld met het visioen van het Koninkrijk van God waar volledige vreugde, vrede en recht zijn en waar geen tranen en pijn meer zijn.

Net als de beweging van Jezus in de eerste eeuw hebben wij nodig dat groepen mensen samenkomen ten behoeve van deze zaak. Jezus zou gecoördineerde inspanningen willen door daden van bemiddeling, solidariteit, verzet en eeuwige inspanning om goddelijke alternatieven te zoeken voor hoop en recht voor Palestijnen. God, die mens werd roept ons op hetzelfde te doen.

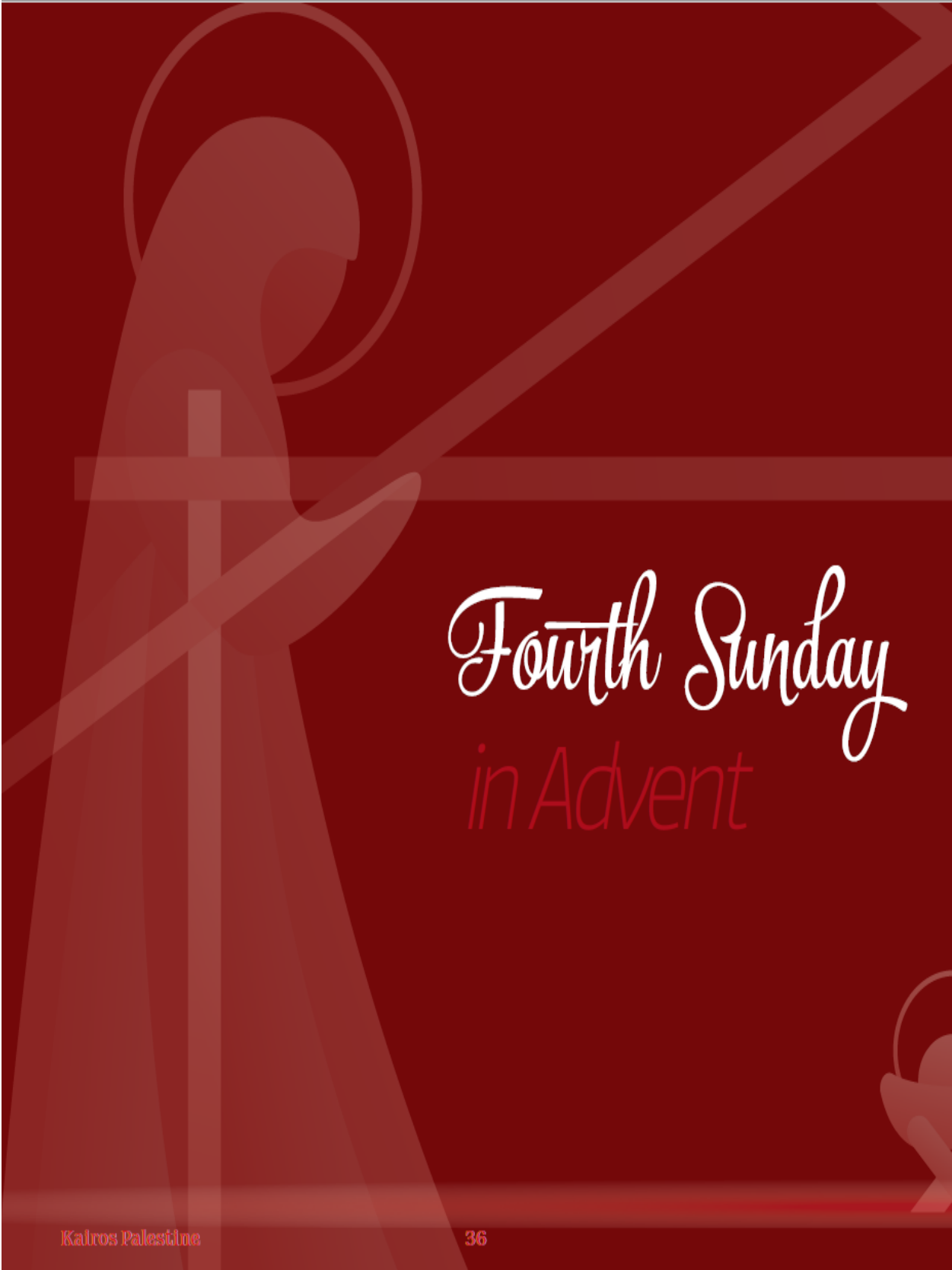
ds. Inbaraj Jeyakumar, lid van de Kerk van Zuid-India, begon zijn tocht met de SCMI (Student Christian Movement of India) toen hij student was in het American College en daarna in het Tamilnadu Theological Seminary (TTS) Madurai. Spoedig na het afronden van zijn theologische studies werd Inbaraj programmasecretaris voor de zuidelijke Tamilnada regio, waar hij vier jaar bleef. De SCMI vaardigde hem daarna voor twee jaar af als stagiair Internationale Sociale Rechtvaardigheid bij de Jan Hus Presbyteriaanse Kerk in New York, waarna hij ging werken bij het nationale kantoor van de SCMI in Bangalore. Als iemand die afkomstig is uit de dalit gemeenschap is hij bron geweest van grote inspiratie en kracht voor de Dalit en tribale studenten, in het bijzonder dor het beurzenprogramma van SCMI. Hij is een sterke voorvechter van de Palestijnse strijd en is momenteel secretaris-generaal van de SCMI in India.

Nadenken: Op welke manier heeft de COVID-19 pandemie onrechtvaardige wereldwijde structuren en onrechtvaardige agenda's van regeringen in de wereld blootgelegd? Waar in jouw gemeenschap zie je de gevolgen van dit onrecht? Op welke manier kun jij, en jouw omgeving, werken om dat te herstellen?

Bidden: God, die de schreeuw van de onderdrukten hoort, moge de tijd van het aansteken van de kaarsen en het zingen van de kerstliederen mijn hart vullen en mij in beweging zetten om te handelen in samenwerking met hen die lijden onder de onrechtvaardigheden van het leven.

In de naam van de Ene die, geboren in een stal, zijn huis vond tussen de onderdrukten. Amen.

Handelen: "Doe het zoals God. Word mens."

*Fourth Sunday
in Advent*

Daar komt nog bij, dat sommige theologen in het Westen proberen een bijbelse en theologische legitimering te geven aan deze inbreuk op onze rechten. In hun uitleg worden de 'beloften van God' voor ons een 'bedreiging van ons bestaan'. Het 'goede nieuws' in het Evangelie zelf wordt voor ons een 'verbod van de dood'. Wij doen een beroep op deze theologen om hun reflectie op het Woord van God te verdiepen en hun interpretaties bij te stellen in die zin dat zij het Woord van God zien als een bron van leven voor alle volken.

Uit: Kairosdocument 'Uur van de waarheid'

Scheurde u maar de hemel open om af te dalen

Munther Isaak

*¹⁵ Zie neer vanuit de hemel,
kijk vanuit uw heilige, luisterrijke woning.
Waar zijn uw strijdlust en uw machtige daden?
U bent niet meer met mij begaan,
uw ontferming gaat aan mij voorbij.*

*¹⁶ U bent toch onze vader?
Abraham heeft ons niet gekend
en Israël zou ons niet herkennen,
maar u, HEER, bent onze vader,
van oudsher heet u Onze beschermer.*

*Scheurde u maar de hemel open om af te dalen!
De bergen zouden voor u beven.*

*¹ Zoals vuur dorre twijgen in vlam zet,
zoals vuur water doet koken,
zo zou u uw vijanden uw naam laten kennen
en alle volken voor u laten beven,
² omdat u de geduchte daden doet
waarop wij niet durven hopen.*

*Als u toch zou afdalen!
De bergen zouden voor u beven.
(Jesaja 63, 15-16, Jesaja 64, 1-2)*

Terwijl Advent dit jaar nadert komen wij bij elkaar op een tijd die vol is van uitdagingen. Aan de ene kant is er de verspreiding van het COVID-19 virus met al zijn medische, economische en psychologische uitdagingen, die het al zeer moeilijke leven verergeren in dit land dat doorgaat te lijden onder bezetting en onderdrukking. Alle soorten emoties vervullen ons met wanhoop en frustratie, boosheid en hopeloosheid tegenover de politiek van bezetting en de vrees onder sommigen van ons voor wat de toekomst zal brengen. Aan de andere kant willen we ons verheugen gedurende de Kersttijd: de kerstboom aansteken, cadeaus kopen voor de kinderen. Maar hoe kunnen we ons vrolijk voelen?

Dit jaar was gevuld met gebeurtenissen – een zogenaamd vredesplan dat niet meer is dan het verder vastleggen van bezetting en het apartheidsregiem; vredesovereenkomsten met Arabische landen die slechts nieuwe militaire overeenkomsten en oorlogskoalities zijn. Grootmachten in de hele wereld gaan door met het controleren van het lot van mensen en volken. Zij geven minder om mensen: hun

belangrijkste zorg is het uitbreiden van hun invloed en macht, met verwaandheid en een minachtende uitstraling alsof zij de regels zijn van de hele mensheid.

“Zie neer vanuit de hemel, kijk vanuit uw heilige, luisterrijke woning... Scheurde u maar de hemel open om af te dalen.” Dit waren de kreten van Jesaja in die tijd ¹*Zoals vuur dorre twijgen in vlam zet, zoals vuur water doet koken, zo zou u uw vijanden uw naam laten kennen en alle volken voor u laten beven.”*

Jesaja wachtte op Gods gerechtigheid nadat hij gehoord en gezien had van de komende glorie, over troost en vrede. Hij sprak deze woorden nadat hij hoorde dat Jezus Christus zei: “De geest van God, de HEER, rust op mij, want de HEER heeft mij gezalfd, Om aan armen het goede nieuws te brengen heeft hij mij gezonden, om aan verslagen harten hoop te bieden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan geketenden

hun bevrijding, ²om een genadejaar van de HEER uit te roepen en een dag van wraak voor onze God, om allen die treuren te troosten> (Jesaja 61: 1-3).

Jesaja vraagt nu: wanneer zal dat werkelijkheid worden? O Heer, kom en maak deze woorden werkelijkheid op de aarde. Het land is vol met de armen, de gebrokenen van hart, de geboeiden en gevangenen en de treurenden. Help en red ons, want U bent onze vader, u bent onze bevrijder. Scheurde u maar de hemel om af te dalen! Jesaja lijkt een geloofscrisis te hebben, want zijn theologie en zijn geloof vertellen hem iets over de God van gerechtigheid en troost, toch vertelt hem de werkelijkheid iets anders: gevangenschap, verwoesting, donkerheid en onrecht.

Scheurde u maar de hemel open om af te dalen. Deze woorden zouden vandaag het verlangen uitdrukken van veel mensen. Waar bent U Heer? Hoe kunt U stil blijven als onrecht en het overwicht van de machtigen de overhand hebben? Hoe kunt U zwijgen bij deze verwaandheid om het leven van volken op deze aarde te controleren? Zal God de hemelen scheuren en naar ons afdalen?

In de adventstijd herinneren wij dat de God van dit land niet stil is of afstandelijk. Maar hier is het goddelijk geheim zichtbaar geworden.: God kwam naar beneden als een kwetsbaar kind dat leefde onder bezetting en de macht van grootmachten. God leed om onze wereld binnen te komen. Zijn familie moest reizen vanwege de door de Tsaar (keizer) bevolen volkstelling en Herodes probeerde hem te doden toen hij een vluchteling was. Het was alsof de wereld en zijn grootmachten zich bewust werden dat het kind

geboren in Bethlehem hun grootste vijand was. Hij zou hen verslaan, Hij zou niet buigen voor de keizer, noch voor weelde of macht, zelfs toen hem een aards koninkrijk werd aangeboden.

Toen God naar onze wereld kwam koos Hij te komen als een van de hulpelozen en onderdrukten. Hij kwam van de kleine stad Bethlehem om deze wereld en zijn koninkrijken te bevrijden van de hebzucht voor geld en macht. Hij kwam als een vredelievende en dienende Koning, Zijn wapen was liefde, de liefde voor God en medemens. Hij kwam om een ander soort koninkrijk te bouwen, niet zoals dat van de keizer of de kalief, of van een kruisvaarderskoning of khedive of Turkse sultan. Hij kwam om een koninkrijk te bouwen dat beslist niet dat van Netanyahu of Trump. Het is een koninkrijk voor de vreedzamen, degenen die van goedheid en recht houden. Het is een koninkrijk met het kruis als zijn symbool, niet dat van de kruisvaarders, maar eerder als het kruis van Golgotha, een kruis van liefde, van offer en verlossing.

God zwijgt niet en is niet afstandelijk. Ja, Hij heeft de hemel gescheurd, de aarde doen schudden en kwam naar ons toe. Wij hebben de ogen van geloof nodig om in de gebeurtenissen en de wereld rondom ons te lezen. Wij moeten het zien vanuit het perspectief van de bijbel, die ons vertelt dat aardse koninkrijken opkwamen en wegzonken. Jezus allen blijft de gekroonde koning van harten en aanbidding, niet hun christus of tirannie., onrecht en gebrek aan invoelen. Jezus is de Christus van de bijbel, de zoon van God, het lam dat geslacht werd om ons los te maken van zonde. Hij is de Christus van bescheidenheid, gewond maar nooit gebroken, een licht da niet kan worden uitgeblazen.

Ja, hun koninkrijken kwamen en verdwenen, maar Jezus Christus blijft dezelfde, in het verleden, in het heden en voor altijd. Niet alleen dat, hun koninkrijken bestonden en verdwenen, en alleen de mensen van het land, de mensen zonder hulp, zonder macht, die geen andere steun hadden dan God, bleven. Zei Jezus niet: zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven?

God is onze steun, Hij is met ons samen met alle volgelingen van Christus die Zijn boodschap begrepen over de hele wereld. Ik kreeg brieven om te steunen uit de hele wereld. Er zijn mensen die weigerden om te buigen voor het monster en zijn koninkrijk.

Onze boodschap in deze tijd van Advent is: God is met ons, Jezus is met ons. De geboorte van Jezus herinnert ons hoe God de hemelen scheurde en neerkwam als de zoon van Maria. De boodschap voor ons is: vrees niet, mijn kleine kudde, geloof en lees de wereld met ogen van geloof.

Onze boodschap is die van standvastigheid. Wij zijn hier. Weij zullen nooit en nooit vertrekken. Zij kwamen en gingen, maar wij bleven. Zij zweerden samen tegen ons en ons land, toch hielden wij stand. Onze standvastigheid en onze veerkracht zijn ons

verzet. Daarom, laten wij leven en werken, liederen zingen van liefde, genade, liederen van Jezus de zoon van Maria.

Als God voor ons is, wie is tegen ons?

Wij zullen investeren in het Koninkrijk der hemel., het koninkrijk van de zachtmoedigen, het koninkrijk van het Kind van de grot van Bethlehem, die zich vluchteling voelde, die Zijn wegen aan onze wereld oplegde. Wij zijn vandaag Zijn volgelingen. Ja, we moeten hier blijven en een ander koninkrijk belichamen. Wij moeten het geweten van de Wereld zijn, een drager van de boodschap over de God van dit land, van alle landen, de Koning van de aarde, die alle macht in Zijn handen heeft, om te oordelen de levenden en de doden. Hij die zei: Ik maak alle dingen nieuw. Gegroet eer en macht voor Hem in eeuwigheid! Amen!

***dr. Munther Isaac** is een Palestijnse christelijke predikant, theoloog, schrijver, spreker, blogger en, belangrijker, echtgenoot en vader. Hij is nu predikant van de Christmas Lutherse Kerk in Bethlehem en is de Academische Deken van het Bethlehem Bijbel College. Hij is ook de directeur van de zeer gewaardeerde en invloedrijke "Christus bij het Checkpoint conferenties en is een bestuurslid van Kairos Palestina. Munther is zeer betrokken bij zaken in verband met Palestijnen en Palestijnse christenen. Hij spreekt lokaal en internationaal over onderwerpen die verband houden met de theologie van het land, Palestijnse christenen en Palestijnse theologie. Hij is auteur van 'From Land to Lands, from Eden to the Renewed Earth: A Christ-Centered Biblical Theology of the Promised Land". Munther speelt gitaar en fluit. Hij is ook een grote sportfan, vooral voetbal en basketbal. Munther studeerde oorspronkelijk civiele techniek in Birzeit. Toe hij zich realiseerde dat getallen en constructieplaatsen niet bij hem hoorden verkreeg hij een master in Bijbelstudies in Westminster Theologisch Seminarie en een doctoraat van het Oxford Centrum voor Missiestudies. Munther is getrouwd met Rudaina, architecte. Samen hebben ze twee jongens , Karam (8) en Zaid (6).*

“Wij erkennen dat wij door onze inzet als christenen voor de bevrijding van het Palestijnse volk wij staan tegenover de theologie van de Macht, een wereldorde van dominantie die zich laat zien in raciale, economische en ecologische onderdrukking die de mensheid en de hele schepping bedreigt. Door deze belijdenis omarmen wij ons toebehoren aan de gemeenschap van het gebroken brood, de kerk die zijn missie volbrengt om het goede nieuws te brengen van Gods gave van liefde, genade, mededogen en leven in overvloed voor allen.”

Uit: 'Noodkreet voor hoop'

Vanuit de marges en in gemeenschap: het ongemakkelijke zaad zaaien van bevrijdende hoop.

Marcelo Leites

Hoop wekt, zoals niet anders kan opwekken, een diep verlangen op naar wat mogelijk is. - William Sloane Coffin

2020 is een van de moeilijkste jaren geweest in recente decennia. Lezers zullen het kenmerken met de uitbraak van COVID-19. Maar het virus en zijn gezondheidsgevolgen zijn niet de enige uitdagingen die de mensheid onder ogen ziet. Het antwoord van de internationale gemeenschap op COVID-19 heeft een veel grotere crisis aan het licht gebracht: het wereldwijde systeem van ongelijkheid waarop kapitalisme is gegrond, en dat zich manifesteert door zijn politieke, militaire, economische en media-apparaten.

Vanaf mijn plaats in het globale zuiden zie ik, hoe gedurende deze pandemie, dit overheersende systeem doorgaat met het inperken van de meest fundamentele rechten van mensen – zij die durven opkomen tegen dit systeem en zij die, met of zonder het te willen, onderdeel zijn van de leidende consensus van de media.

De slachtpartijen, vervolgingen en moordaanslagen tegen sociale leiders in Colombia hebben plaatsgevonden binnen het raamwerk van het toepassen van een mislukt vredesakkoord door de regering.

De buitengerechtelijke moorden en martelingen in de Filippijnen, onder het voorwendsel van de 'oorlog tegen terrorisme' en maatregelen van opsluiting, hebben veel levens gekost, ook dat van vele christelijke leiders. The oplaaien van de apartheidspolitiek in Palestina, en ook de voortgaande pogingen voor annexatie en het ondertekenen van onechte 'vredesakkoorden' onderwerpen de Palestijnen verder – wat resulteert in emigratie, verlies van land en vernietiging van hun cultuur. In Colombia, in de Filippijnen, in Palestina - en op vele andere plaatsen- gebeurt de verwoesting

veroorzaakt door dit geopolitieke systeem gelijktijdig onder de rubriek "gemaakt in de VS" en met medeplichtigheid van het westerse verhaal van overwicht.

Ik vraag mij af hoe hoop te hebben? En nog moeilijker, hoe te spreken over hoop tegen de boer die staat tegenover de bulldozer, tegen de moeder die haar zoon verloor aan wapens, tegen families die verdeeld zijn door de muur van schaamte?

Hoop kan niet passief zijn

Verhalen vanuit suprematie ondermijnen onze manieren van zijn en van denken. Ons begrip van het leven is gevormd door de verhalen die ons verteld zijn. Deze verhalen beschrijven een visie dat succes komt uit de hand van verdienste, geworteld in de heilige mythes dat onze redding gevonden wordt in individualisme, competitie en consumptie. Zij roepen ons op om het voorbeeld na te doen van hen die ons willen domineren. En als gevolg houden grote meerderheden vast aan de beschrijving van de machtigen van “hoe de wereld in elkaar steekt”.

Deze verhalen werken dan zo uit dat ze mensen terugbrengen tot pessimisme: “Er is niets dat we kunnen doen, de wereld is eenvoudig zoals die is. Wij kunnen het niet veranderen.” In deze uitdrukkingen is hoop slechts een vorm van passief afwachten. Misschien is verandering mogelijk voor de individu – als de heersende klasse het toestaat- maar niet voor de gemeenschap. Dus worden we misleid. Zo verliezen we mogelijk belangstelling en passen ons aan aan wat ons verteld wordt: “de manier waarop het nu eenmaal is en altijd zal zijn”. Neem, bijvoorbeeld het geloof van veel christenen dat het ‘nu eenmaal zo is’ dat Jeruzalem de hoofdstad van Israël is. Dit is het verhaal van de overheersenden, vaak genoeg herhaald door degenen met macht, het vormt ons individuele geweten.

De hoop die verandert is een oproep tot bevrijdende actie

Hoop is in staat de overheersende krachten van de macht te breken. Deze hoop is verankerd in een geloof dat verandert, gebaseerd op recht. Op het zelfde ogenblik dat het ons troost in ons verdriet zet het ons in beweging naar bevrijdend handelen van Jezus Christus zoals zichtbaar geworden in de geschiedenis. Om die reden is onze oproep om de kracht van hoop aan te kondigen tegenover de machtigen.

Zoals William Sloane Coffin zei, hoop wekt de passie voor het mogelijke – iets beters en voorbij ‘de dingen zoals ze zijn’ volgens de verhalen van hen die aan de macht zijn door de geschiedenis heen. Wij zijn degenen die de plicht hebben de hoop vast te houden dat actief verandert, dat breekt met het gevestigde “gezond verstand” van denken en doen. Voor christenen begint deze veranderende actie met ons geloof en dan tot handelen. Het is geloof, gebracht tot profetisch handelen.

Ons werk is niet gemakkelijk of naïef. Het vraagt dat we het andere deel van het verhaal vertellen, het verhaal van de gemarginaliseerden. Het vraagt dat we overeenkomstig handelen en ons verzetten tegen het overheersende verhaal van hen die macht hebben.

Zoals de pedagoog Paolo Freire gewend was te zeggen: “Niemand wordt alleen gered, niemand redt iemand anders, we worden in gemeenschap gered”. Uit verschillende delen van de wereld hebben christenen en mensen van goede wil geantwoord op de Noodkreet voor hoop die komt van de christelijke gemeenschappen in Palestina. Deze noodkreet is een voorbeeld van hoop vertaald in profetisch handelen. Het is een oproep uit de marge, geboren in gemeenschap en de solidariteit bevorderend. Wij zullen daar zijn, verhalen vertellen en de ongelukkigen troosten, maar ook zaden van hoop bevrijden. Alleen op deze manier wordt hoop levend gehouden door de wereld om te vormen en onszelf.

Marcelo Leites is regionaal bestuurder van de Wereld Christen Studenten Federatie Latijns Amerika en de Caraïben (WSCF LAC) en directeur van het wereldwijde Eco-Gerechtigheid programma van WSCF. Hij is Uruguayaan, woont in Argentinië, waar hij werkt voor het regionale kantoor van de WSCF. Marcelo is lid van de Kairos Global Coalitie voor Recht en het uitvoerend comité. Hij was ook medevoorzitter van het uitvoerend comité van het Jeugdnetwerk van Godsdiensten voor Vrede in Latijns-Amerika (2013-2019) en is op dit moment lid van de Klimaatveranderingsgroep van de Wereldraad van Kerken en van de Klimaat Rechtvaardigheidsgroep (CJG) van de Act Alliantie.

Nadenken: *Wachten is een van de opdrachten van Advent. De onze is wachten in hoop gezamenlijk met anderen – verwachtend, vertrouwend, de horizon verkennen op tekenen van Gods tegenwoordigheid. 2020 is een jaar geweest van teleurstelling en uitdaging. Wat kan jij doen om je hoop te koesteren?*

Bidden: *Scheurde u maar de hemel open om af te dalen!
De bergen zouden voor u beven.
Zoals vuur dorre twijgen in vlam zet,
zoals vuur water doet koken,
zo zou u uw vijanden uw naam laten
kennen
en alle volken voor u laten beven.
(Jesaja 64:1-2)*

*Tot die tijd, God, geef mij de moed en breng mij op plaatsen waar ik Uw naam bekend zal maken aan Uw tegenstanders, hun onrechtvaardigheden laat zien opdat zij samen met de onderdrukten vrijgemaakt mogen worden. Kom, Heer Jezus.
Amen.*

Handelen: *Lees Noodkreet voor Hoop. Een oproep voor beslissend handelen. Verbind jezelf aan een van de zeven acties die onze Palestijnse familie heeft gesmeekt te omarmen.*

Adventsoverwegingen: “een boodschap van hoop aan ons beroofde en lijdende volk in dit land”

Atallah Hanna

De Kersttijd komt dit jaar te midden van een ingewikkelde situatie met verschillende aspecten. Maar de inspiratie van de boodschap van Jezus' geboorte geeft ons de kracht, de troost die ons versterken in ons geloof en in ons benadrukken op menselijke standpunten en principes in onze verdediging van recht en rechtvaardigheid.

Wereldwijd lijdt de Wereld aan de COVID-19 pandemie die ook onze wereld is binnengevallen, onze regio en ons land, waarbij mensen vermoeid worden, uitgeput raken, en dwingen tot een toestand van mentale angst, zoals zij zich bevinden in economische uitdagingen en moeilijkheden in hun dagelijkse leven.

Op nationaal niveau zien de Palestijnen de 'afsprake van de eeuw', de politiek van annexatie, het verschijnsel van normalisatie met Israël. Dit zijn allemaal kritische uitdagingen die zich richten op de kern van onze Palestijnse vraag, zij richten zich tegen ons Palestijnse volk die worstelden en doorgaan te worstelen voor hun vrijheid, waarbij zij een hoge prijs betalen.

Onze Kerstboodschap is dat wij als volk van het Heilige Land, waarin Gods liefde voor de mensheid werd belichaamd nooit de hoop zullen verliezen, ongeacht de intensiteit van druk, samenzweringen en uitdagingen.

Palestijnse christenen hebben de opdracht die afgeleid wordt van de deugden en de waarden van hun geloof en heilige boek; het is een opdracht om altijd de verdedigers te zijn van wat juist is, verdedigers van vragen van recht, vechtend tegen onrecht waaraan mensen onderworpen worden, ongeacht uitdagingen en samenzweringen.

Ons christelijk geloof leert ons de waarheid te spreken, die te spreken zonder angst voor wie dan ook. Dit woord is vandaag dat Palestijnse christenen, evenals alle Palestijnen, doorgaan te lijden onder onrecht, bezetting en beleg. Werkelijke vrede kan niet heersen in ons land tenzij door recht. Zoals wij het begrijpen betekent recht het einde van de bezetting en het genieten van de Palestijnen van hun recht op welverdiende vrijheid.

Palestijnen zullen zich niet overgeven in het licht van welke afspraak ook verdachte ondernemingen, normalisatie of enige andere uitdaging die zich richten tegen ons Palestijnse volk en hun rechtvaardige zaak. Onze boodschap met deze Kerst is dat onze zaak rechtvaardig is en dat geen rechten verloren gaan die voortdurend gevraagd

worden. We moeten altijd oproepen tot recht in een tijd waarin onrecht en samenzwering tegen ons volk en hun rechtvaardige zaak sterk toenemen.

Aartsbisschop Atallah Hana staat helemaal rechts

Wij hopen dat onze boodschap tijdens deze glorierijke tijd van advent de hele wereld bereikt, in het bijzonder Kerken over de hele Wereld, hun aandacht trekkend naar Palestina en het Palestijnse volk. Het oplossen van de Palestijnse vraag kan niet gebeuren door afspraken of samenzweringen of normalisatie waar niets tegenover staat, of verdachte pogingen. Het kan wel gebeuren door het beëindigen van de bezetting en het verwerkelijken van de diepe verlangens van het Palestijnse volk.

Wij blijven hoopvol, dat de stem van de Palestijnse christenen, en de stem van alle Palestijnen die de 'afpraak van de eeuw', de annexatie politiek, normalisatie en samenzwering verwerpen doordringt in de hele wereld.

Wij bidden tot onze God Jezus Christus, geboren in een rot in Bethlehem voor onze redding, om Zijn hulp en steun zodat we onze opdracht passend kunnen volbrengen. Wij bidden dat Hij de harten troost van de beroofden en hen die lijden in ons land en de regio.

Wij bidden tot onze God Jezus Christus om deze pandemie weg te nemen die onze wereld heft overgenomen, om Zijn vriendelijkheid te tonen aan de hele mensheid en genade geeft aan ons Palestijnse volk en ons heilige land van een echte vrede op basis van de waarden van recht, vrijheid en menselijke waardigheid.

Aartsbisschop Atallah Hanna werd geboren op 6 november 1965 in de stad Al Rama in Opper Galilea. Na zijn middelbare school in Rama in 1983 ging hij naar het Orthodox Seminarie in Jeruzalem. In 1984 vertrok hij naar Thessaloniki in Griekenland waar hij Grieks studeerde en vervolgens theologie aan het Theologisch College van de Universiteit van Thessaloniki waar hij met onderscheiding afstudeerde in 1990. Hij werd in 1990 tot monnik gewijd bij het Grieks Orthodoxe Patriarchaat in Jeruzalem. Hij droeg bij aan de ontwikkeling van een gezamenlijk curriculum voor het onderwijs in de christelijke godsdienst op Palestijnse scholen. Aartsbisschop Hana nam deel aan vele lokale, regionale en internationale conferenties en pleitte voor de Palestijnse zaak in alle fora. Hij is lid van veel comités en organisaties naast zijn lidmaatschap van verscheidene christelijke en oecumenische organisaties. Hij was betrokken bij de christen-moslim dialoog/ Hij werd met eenstemmigheid verkozen tot aartsbisschop van Sebastia in 2005.

In afwezigheid van iedere hoop, schreeuwen we onze kreet van hoop uit. We geloven in God, die goed is en rechtvaardig. We geloven dat zijn goedheid uiteindelijk zal triomferen over het kwaad van de haat en de dood, die nog steeds de overhand hebben in ons land.

Wij zullen hier 'een nieuwe aarde' zien en 'een nieuwe mens', die in staat is door de Geest te groeien in liefde voor ieder van zijn of haar broeders en zusters.

Uit: Kairosdocument 'Uur van de Waarheid'

De weg vooruit

Bisan Kassis & Rifat Kassis

Kerstmis is een tijd waarin we de geboorte van de Vredevorst vieren. Het een tijd waarin God Zijn grote liefde voor ons en de mensheid laat zien. Het is een tijd van nadenken, genezen en vernieuwde kracht.

Wanneer we de situatie van meer dan 2000 jaar geleden vergelijken met ontwikkelingen op dezelfde plaatsen vandaag de dag zien we een heleboel overeenkomsten. When we compare the situation of more than 2000 years ago with developments in the same places today, we see a lot of similarities.

Veel mensen in in Bethlehem ervaren precies hetzelfde als Maria en Josef moesten ervaren toen zij zonder onderdak waren en geen plaats hadden om te verblijven. Veel mensen in Bethlehem vluchten uit hu land zoals Maria en Jozef vluchtten naar Egypte om aan de wraak van koning Herodes te ontkomen.

De checkpoints bij de ingangen van Bethlehem en de massieve ijzeren poorten in de muur die de stad omringt zijn vergelijkbaar met de checkpoints en de muur rondom Bethlehem 2000 jaar geleden. Terwijl de Romeinen 2000 jaar geleden Palestina bezetten leven nu meer dan 150.000 Joodse kolonisten in de meer dan 20 kolonies-uitsluitend voor Joden-gebouwd op land dat Bethlehem aan drie zijden omringt. De afscheidingsmuur loopt door over ongeveer 100 kilometer en is nog niet gereed. Wat beschikbaar blijft voor Bethlehem voor zijn inwoners vandaag – voor huizen en ontspanning scholen, handel en landbouw- is minder dan 12% van zijn oorspronkelijke land.

De drie (on)wijze mannen, die kwamen naar Herodes om hem te vragen naar de geboorte van Jezus – in plaats van de mensen op te zoeken en met hen te spreken- zijn dezelfde onwijze mensen die nog geloven dat koningen en presidenten vrede kunnen brengen aan deze onrustige wereld.

Een groot verschil tussen vandaag en 2000 jaar geleden is dit: als men de ogen richt op de hemel om de vredesster boven Bethlehem te zien worden je ogen verblind door enorme zoeklichten op de wachttorens die over de wegen zwaaien om er zeker van te zijn dat 'veiligheid' heerst, een veiligheid zonder vrede.

Dit alles lijkt een vreselijke manier om Kerstmis te vieren, maar het is een passende manier om ons eraan te herinneren dat Christus werd geboren in het midden van zulke duisternis en ellende. Dit was Jezus' opdracht in de wereld, geboren te worden geboren te worden en te leven in de donkerste werkelijkheid van onze levens. Vanuit dit perspectief kunnen we nog steeds moed en hoop putten zoals de herders uit Beit Sahour 2 millennia geleden deden in het veld en zoals de christenen in Bethlehem en de christenen in de wereld vandaag.

Het is de oproep van Jezus Christus elkaar life te hebben en ons met elkaar te verbinden om een liefhebbende gemeenschap te bouwen. In een Wereld die geconfronteerd wordt met toenemend geweld, door mensen en natuur veroorzaakte rampen, te COVID-pandemie, armoede en verlies van waardigheid is de noodzaak van dit uur om de wereld om te vormen tot een menselijke en mededogende wereld.

De tijd raakt op voor jullie broeders en zusters in Palestina. Steun hen met jullie solidariteit, betrokkenheid en mededogen – gecombineerd met jullie stevige, openlijke en gezamenlijke weigering om elke andere uitkomst te weigeren dan een einde aan de onderdrukking. Samen kunnen we het tij omkeren. Wij kunnen eindelijk met recht in vrede leven de vrede waar alle volken naar verlangen, en het soort vrede dat werd uitgeroepen in Bethlehem.

Rifat Kassis is tweede van links

Wij vragen u met grote nadruk, alstublieft, doe het volgende:

1. Verspreid en bestudeer iedere zondag van de Advent achtergrondmateriaal en theologische overdenkingen in jullie kerken om jullie gemeenschap te informeren en te trainen over de situatie van jullie Palestijnse familie die leeft onder Israëliëse bezetting.
2. Deel deze boodschap met groepen, regio's conferenties, kerkenraden en bisdommen in jullie land.
3. Lees de Noodkreet voor Hoop, uitgebracht op 1 juli van dit jaar, door Kairos Palestina en zijn partners; teken het door bezoek aan de website (cryforhope.org) en steun het uitvoeren van de 7 volgende aanbevelingen:
 - a. Begin processen op lokaal, kerkelijk en oecumenisch niveau die leiden tot beslissende actie betreffende het ontkennen van de Palestijnse rechten.
 - b. Bied het hoofd aan theologie en begrip van de Bijbel die de onderdrukking van het Palestijnse volk rechtvaardigen.
 - c. Steun het Palestijnse verzet, met inbegrip van Boycot, Desinvestering en Sancties (BDS) en steun politieke belangenbehartiging.
 - d. Verlang dat regeringen en wereldorganisaties politieke, diplomatieke en economische middelen gebruiken om een eind te maken aan Israëls schendingen van mensenrechten en internationaal recht.
 - e. Verzet je ertegen, dat kritiek op Israël gelijkgesteld wordt aan antisemitisme.
 - f. Steun initiatieven tussen Israëli en Palestijnen en interreligieuze partnerschappen die zich verzetten tegen apartheid en mogelijkheden scheppen om samen te werken aan recht en gelijkheid.
 - g. Kom en zie de werkelijkheid in het Heilige Land om solidair te zijn met bewegingen van onderaf voor rechtvaardige vrede.
4. Stuur brieven van solidariteit en steun voor recht in Palestina/Israël aan de Israëliëse ambassade in jullie eigen land. Zie voor adressen: www.allembassies.com/israeli_embassies.htm
5. Stel jullie Palestijnse broeders en zusters op de hoogte van de manier waarop je betrokken bent met deze kerstboodschap door ons te schrijven op kairos@kairospalestine.ps en op info@kairos0-sabeel.nl. Neem ook voor enige andere reden contact met ons op. Onze kracht en moed worden versterkt door jullie contacten met ons.

Maar bovenal, de enige hoop van de Wereld is in het licht van een ster die noch tanks, noch gevechtsvliegtuigen, noch scheidingsmuren noch enorme zoeklichtbundels kunnen verhinderen door te dringen in de duisternis.

Met deze beperkte woorden van overdenking van Kerstmis groeten wij jullie allen en wensen jullie een blij Kerstfeest en een prachtig Nieuwjaar.!

Bisan Kassis heeft zeer grote kennis en vaardigheden in werk dat samenhangt met belangenbehartiging zowel als monitoring en evaluatie omdat zij vele jaren gewerkt heeft in organisaties van mensenrechten in de Palestijnse samenleving.. Zij was de coördinator voor belangenbehartiging bij de Oost-Jeruzalem afdeling van YMCA en YWCA en het Palestijns Joint Advocacy Initiatief en docent en trainer in het Instituut voor Gemeenschapspartnerschappen – Bethlehem Universiteit (ICP). Bisan was ook programmacoördinator van OPGAI, een netwerk van 11 organisaties die werken voor belangenbehartiging in bezet Palestina en de bezette Golan Hoogten. Zij is een ervaren, strategische en multidisciplinaire consultant bij GRIP Advies, een adviesbureau, en is ook betrokken bij INTRAC. Sinds juni 2015 is zij full time senior-adviseur bij GRIP Advies. Bisan is gericht op versterken van het werk van maatschappelijke organisaties en heft gewerkt in talrijke Palestijnse en internationale Ngo's.

Rifat Kassis is sinds lange tijd actief in de Palestijnse strijd op een aantal geweldloze terreinen. Hij heft werkervaring in verschillende landen en op verschillende gebieden; Palestina en het Midden-Oosten, Noordelijke Kaukasus, Central Azië en Europa! In 1991 richtte hij de eerste en enige onafhankelijke Palestijnse organisatie voor Kinderrechten; Defence for Children International. Van 2005 tot 2012 was hij de verkozen voorzitter van de internationale beweging in Geneve. In 1995 was hij medeoprichter van de Alternatieve Toerisme Groep (ATG). Hij was Uitvoerend Directeur van de YMCA Oost Jeruzalem (200-2004) en stichter van de Olijfbomencampagne. In 2005 leidde hij het programma van het Oecumenisch begeleidingsprogramma in Israël en Palestina (EAPPI) van de Wereldraad van Kerken (WCC). Hij was de drijvende kracht en een van de medeauteurs van het Kairos Palestina document en werd de algemeen coördinator van de Kairos Palestina beweging zowel als van de Kairos Wereldwijde Coalitie voor Recht. Hij is auteur en heeft twee boeken geschreven en bijdragen in 16 andere boeken.

Kalros Palestine - A moment of Truth

Belt Sahour, Palestine

c/o Joint Advocacy Initiative (JAI) office,
YMCA Street

Tel: +972-2-2774540

Fax :+972-2-277 4540

Email: kairos@kalrospalestine.ps

Website: www.kalrospalestine.ps

Facebook: www.facebook.com/kalrospalestine

Twitter: [#kalrospalestine](https://twitter.com/kalrospalestine)